

தேவி துணை.

கதிர்காமவேலவர்
தோத்திர மஞ்சரி.

—§:o:§—

சென்னை ஸ்ரீமான். தா. ஆதிமூலம்பிள்ளை

அண்ணாவியார் அவர்கள் உதவிய

இராக தாளங்களுக் கமைவுறுமாறு

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தங்கத்தினரும்;

வேதாந்த சித்தாந்த சமரச

சன்மார்க்கப் பிரசாரகரும்,

ஸ்ரீமத். பண்டித மயில்வாகனனார்

அவர்களின் மாணவருமான

ஈழத்து—மட்டுமாநகர்

வித்துவான்—அ. சரவணமுத்தன்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

யாழ்ப்பாணத்து—வயாலினான்

ஜயசிந் சாரதா டீடெந்திர சாலையில்

முத்திரீகரணஞ் செய்விக்கப் பெற்றது.

ருத்விரோற்காரிவாஸ் ஆனி மீ

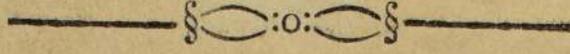
1923

294.53
SAR

உ
தேவி துணை.

கதிர்காமவேலவர்

தோத்திர மஞ்சரி.

சென்னை ஸ்ரீமான். தா. ஆதிமூலம்பிள்ளை
அண்ணாவியார் அவர்கள் உதவிய
இராக தாளங்களுக் கமைவுறுமாறு

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத் தங்கத்தினரும்,
வேதாந்த சீத்தாந்த சமரச
சன்மார்க்கப் பிரசாரகரும்,

ஸ்ரீமத். பண்டித மயில்வாகனனார்
அவர்களின் மாணவருமான

ஈழத்து—மட்டுமாநகர்

வித்துவான்- அ. சரவணமுத்தன்
அவர்களால் இயற்றப்பெற்று

யாழ்ப்பாணத்து—வயாவிளான்
ஜயசிந் சாரதா டீடேந்திர சாலையில்
முத்திரீகரணஞ் செய்விக்கப் பெற்றது.

ருத்ரோற்காலினு ஆனி மீ

1923

சிறப்புப் பாயிரம்.

இந் நூலாசிரியருக் காசிரியரும்,
தமிழ்க்கலை விநோதரும்,
லண்டன் மாநகர்

பல்கலைச் சேஷத்துப் பெளதிகசாஸ்திர விற்பன்னருமாகிய
ஸ்ரீமத். பண்டித-மயில்வாகனராவர்கள் கூறிய
அணிந்துரைச் செய்யுட்கள்.

விருத்தம்.

சந்தப்பா விசைப்பாவுந் தமிழ்ப்பாவில் விழுமிதெனத்
தக்கோ ராய்ந்த
எந்தப்பா வெனிணுமிக வெளிதினமைத் திதமளிக்கு
மியற்பா வாணன்
கந்தப்பா வெமையாளக் கடிதப்பா வருகவெனக்
கவிதை பாடித்
தந்தப்பா சுரவிசையுந் தமிழிசையும் பிறவிசையுந்
தரித்த சீலன், (1)

அருணகிரி தவப்புதல்வ னிளமைமுத லெனக்கன்பன்
அமுத மன்ன
பொருளமுகு திகழ்தமிழின் கலைபலவு நனியாய்ந்தோன்
புலவர் நாப்பண்
மருளகல வெடுத்துரைக்கும் வண்மையினான் ரெண்மையினான்
மனமா சில்லான்
சரவணமுத் தெனும்புலவன் கவியுவகை புவியுவகை
தழைக்க மாடோ. (2)

வயாவிளான்—கதேசநாட்டிய மாணேசர்
ஸ்ரீமத். க. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள்
சொல்லியவை.

வெண்பா.

கந்தன் றடாகக் கடையொழித்தா ரங்குட்டி
வந்ததிருப் பேரை வழங்கினேன்—எந்தையென்று
செம்மலையைக் கொண்டுகலைத் தேசுமடைந் தோன்பினிவன்
தன்னைய வாதவர்யார் தான். (1)

விருத்தம்.

அருளிலங்கு கதிர்காமத் தையனடிக் கடிமையரு
ளாண்மை நேர்மை
தெருளிலங்கு செந்தமிழ்ஞா னச்சலதி பத்திரெறி
திகழுஞ் சீமான்
திருவிலங்கு புரவழுதி கிரமனசத் தியபுனிதத்
திவ்ய பீடம்
தருவிலங்கு தண்ணனித மொழித்தரும னென்றுசெகஞ்
சாற்றும் பும்மான், (2)

மன்னியபன் மடந்தடமா லயம்வயங்கா வணங்களசம்
மலர்ப்பூந் காமான்
மின்னுகளி வரணர்பிர முதிததிதிப் பதிகள்புகழ்
விளங்குந் தொன்மை
நன்னகராம் மட்டுமா நகரருண கிரிதவசி
னயமீ தென்று
எந்நிலமுந் துதிசூனு சரவணமுத் தெனுஞ்சிதமிக்
கிலங்கும் பானு, (3)

கதிர்காமப் பிரானைமன லயத்தில்வட்ட மிடவிவனிற்
காதன் மிக்கார்
அதிவிரய முடன்வேண்ட மஞ்சரியீ தினைத்தாள
ராக மாரத்
துதிபெறுசொற் பொருட்சந்தச் சுவைதேங்க வீண்டுரைத்தான்
றுகழில் கீர்த்தி
பதியெவணும் பரக்கவிந் நூற் பயன்றாப்பா ரதியருள்பா
லிக்க மாதோ. (4)

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துத் தமிழ்ப்பரிட்சிகர்
வித்துவான் ஸ்ரீமத். ச. பூபாலபிள்ளையவர்கள்
கூறியது.

ஆசிரிய விருத்தம்.

செந்தமிழா மினியநறுந் ழீதன்கடலிற் றினந்திளைக்குந்
திறலோன் சீர்த்தி
முந்திவளர் மட்டுநக ரருணகிரி தவமனைத்து
முதிர்ந்தே கூடி
வந்ததென வருபுதல்வன் சரவணமுத் தொருகதிரை
வரதன் மீது
தந்தபுகழ்த் தோத்திரமா மஞ்சரியைப் போற்றுவார்
தவயிக் காரே.

ஸ்ரீமத். பண்டித--மயில்வாகனனூரவர்களின் மாணவன்
ஸ்ரீமான். கா. கந்தையா உபாத்தியாயரவர்கள்
கூறியவை.

ஆசிரிய விருத்தம்.

சரவணமா மலர்ப்பொய்கைத் தலமெழிவிற் பொலிவுதரச்
சலிமிக் காறு
சிரவணவா தித்தனென வுதயமெழு மருட்பிழம்பைச்
செவ்வே ருங்குங்
கரவணமா மலர்க்குருவைக் கதிர்காமத் துறைகோவைக்
கருத்தி னாடிச்
சரவணமா முத்தனறுங் கவிச்சீயந் தண்டமிழ்தேர்
தகைமை சான்றோன்,
எல்லார்க்கு மொவ்வொன்றே யெளிதுவர லாகுமென
விசைக்கும் வாக்குச்
செல்லாமல் வெந்நிடுநற் புகழ்திகழுளு செஞ்சொற்ப்பா
சங்க வாக்கிப்
பொல்லார்க்கும் புத்திதரு தோத்திரமஞ் சரிநூலைப்
புகன்றிட டானாற்
கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கு மதன்சீர்த்தி படியிசையிற்
களறற் பாற்றோ,

என்னையா ரின்னவென வினி துணர்ந்து வகுத்துவகுத்
 திசைத்தல் கூடாச்
 சொன்னலமும் பொருணலமுந் கொடைநலமு மணிரலமுந்
 சொல்லா மற்றைப்
 பன்னலமு மமைவரல்சால் பதம்வண்ணம் சந்தபிவை
 படிக்குந் கோறுந்
 கன்னவினின் முதிர்சுவைதந் தெந்நூற்சு முன்னூலாய்க்
 கதிக்கு மாதோ.

மட்டுக்களப்புப் புளியநகர்ச்
 சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைப் பிரதமாரியர்
 ஸ்ரீமான். கா. அருணாசலமவர்கள் கூறியவை
 வெண்பா.

சீராகப் பள்வளமுந் தேங்கமட்டு மாநகரிற்
 பாரார் புகழ்ப் பலபாவும்—நேராய்
 அருமைபெறப் பாடு மருண கிரிமைந்தன்
 சரவணமுத் தன்புலவ னும்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

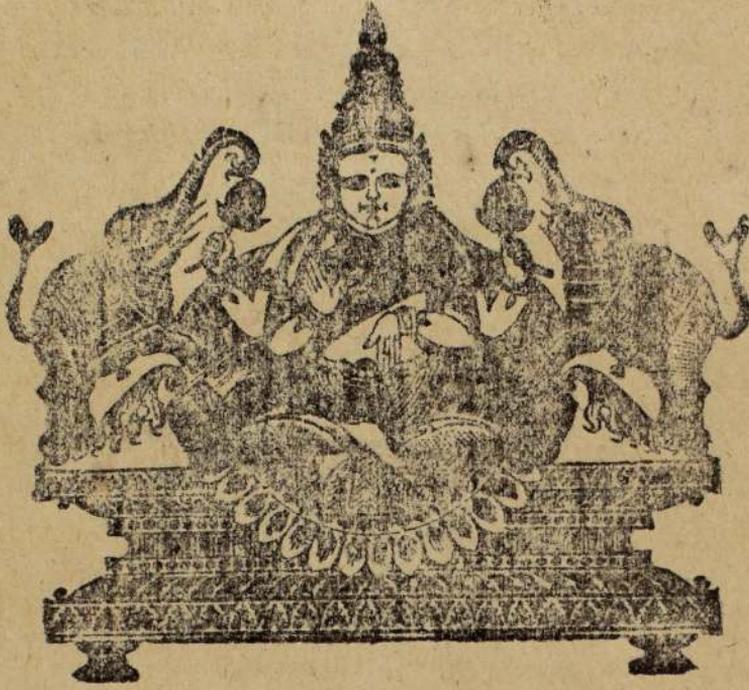
அந்தநற் பெயரை யருமையாய்க் கொண்டவன்
 அழகுபெறு தமிழ்வித்துவான்
 சொந்தமாய்க் கவியிலே சொற்பொலிவு செய்திடும்
 தோமிலாத் துய்யநிபுணன்
 சந்தமுறு மஞ்சரியைத் தக்கோர்கள் போற்றிடச்
 சாற்றினான் தகைமைதிதழ்
 வந்தவினை தீர்க்கின்ற வள்ளிபங் காளர்க்கு
 வாய்த்தகுண பத்தனவனே.

வயாவிளான்—கதேசநாட்டியப் பத்திராதிபர்
 ஸ்ரீ. சி. நல்லதம்பி சொல்லியவை.

அகவற்பா.

செந்திருவாணி சந்ததமகிழ்வுடன்
 வந்துகடம்புரி சந்தரவிலங்கையின்
 வகனமீதென்று வண்டமிழ்ப்புலவர்
 இதமுடனிதமு மிசைத்துத்துதிக்கும்

வளம்பலபொலிந்த மட்டுக்களப்பினில்
 விளங்கிடுங்கோட்டை முனைமேதகைநகர்
 தனி லுதித்திடுமகா சற்குணப்பிரபு
 மன்னருமதிக்கும் மாண்புடைவள்ளல்
 திருவளர்செல்வன் சீர்த்தியார்புனிதன்
 அருணகிரிப்பெயர் அளித்திடுகவத்து
 முத்தெனவிளங்கு முத்தமனும், கலா
 வித்தகர்போற்றும் வித்துவானும், சீர்ச்
 சங்கையார்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்
 அங்கத்தினரும், வே தாந்தசித்தார்த
 சமரசசன்மார்க் கப்ரசாரணரும்,
 நமர்மதுசுகிர்த விலாசசபையின்
 நாடகாசிரியரும், நன்மையார்கொடைபொறைப்
 பீடமர்குணங்கள் பிறங்கிடுசீலனும்,
 பத்திவைத்தெவரும் நத்துநண்பனுமாம்
 உத்கமன்சரவண முத்தெனும்நாமனைச்
 சென்னையம்பதியிற் செனித்திடுதிறன்மிகு
 முன்னவனாதி மூலம்பிள்ளை
 என்னுமண்ணுவியார் எளிலமர்கதிரையில்
 மன்னியேயிருந்தருண் மழைநிதம்பொழியும்
 கந்தவேள்வள்ளிதெய் வயானைகாந்தன்
 விந்தைசேர்மயின்மிசை மேவிபசேந்தன்
 மீதொருதோத்திர மஞ்சரிவிளம்புகு
 மீதினிலென்று விநயமாய்வேண்டிட,
 இன்பமார்சந்தம் எதுகைமோனை
 நன்கமர்சொற்கவை பொருட்கவைநாட
 நயமுடனிசைத்து நாட்டிடவிசைந்து
 உயர்பெரும்பதியென வுலகினர்துதிக்கும்
 பேரமர்பெருமிபாழ்ப் பாணதேசத்திற்
 சீர்வதிவயவையாஞ் செழும்பதிதனிலார்
 வரமிகுஜயசிநீ சாரதாபீடேந்
 திரசாலையில்முத் திரீகரணஞ்செய்
 வித்தன்புடன்பிர சித்தஞ்செய்து
 வைத்தனன்யாரும் மகிழ்ந்துதுதித்திட
 ஆதலாலிதைக்குக னடியவரெவரும்
 காதலாயேற்றுக் கருத்தினிவிருத்திப்
 படித்திடிவர்புரி பவவினையனைத்தும்
 படித்தலமீது பரிதியைக்கண்ட
 பனிபோலகன்று பறந்திடுமெனமகிழ்
 நனியுறிப்புகன்றனன் நல்லதம்பியுமே.

விசேஷ விஞ்ஞாபனம்.

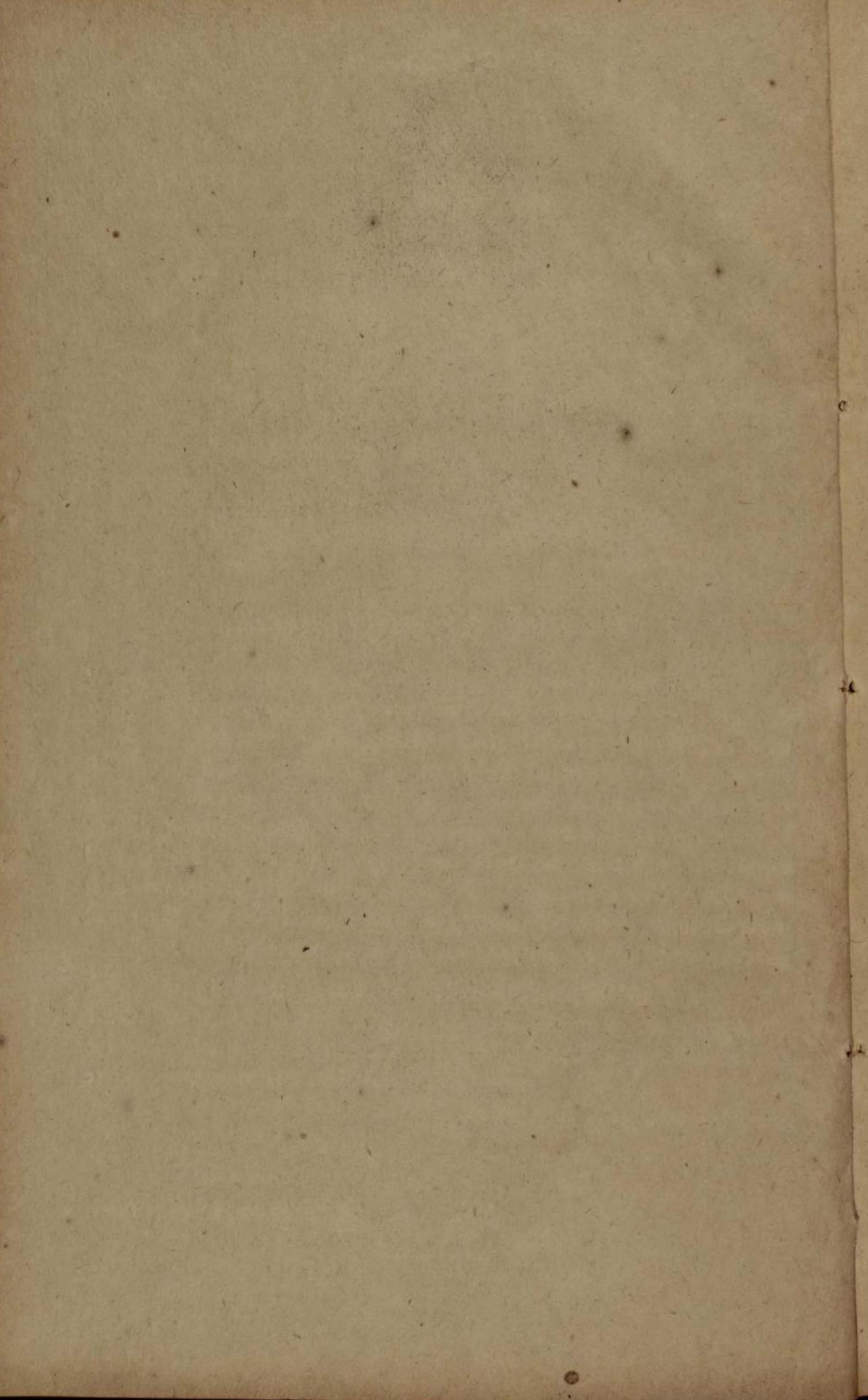
திருக்கதிர்காமத்திற் றுலங்காற்றுலங்கும் எம்பெருமான் சந்நிதி வாயில்முன்னில் நான் இத் தோத்திரமஞ்சரியைப் பாடித் துதிக்கவெண்ணிய கால மிக்காலமல்ல. மூன்று வருடங்களுக்குமுன் நினைத்து வித்வான் அ. சரவணமுத்து அவர்களிடம் என் கருத்தை வெளியிட ஏதோ எம்பெருமான் கிருபாரோக்கத்தால் எங்களிருவருக்கும் சிறிய இடையூறுகள் இடையிடையே ஏற்பட்டமையால் அவ்வருடத்திலே முடிக்க ஏதுவில்லாமற் போய்விட்டது. இவ்வருடத்தில் எம்பெருமான் உத்தரவுபெற்று வித்வான் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சிரமத்திற்காக நான் நன்றி அறிதலுடையவனாக விருக்கிறேன்.

இத் தோத்திரமஞ்சரியைக் கடவுளர் சந்நிதிமுன் அரங்கேற்றியபின் சைவாபிமானிகளுக்கும், அடியார்கட்கும் பரோபகார விலைக்குக் கொடுத்து, அந்தத் தொகையை விக்நேஸ்வரருக்குக் கருப்பஞ்சாற்றால் அபிஷேகஞ்செய்ய எண்ணினேன். இதுவே எனது நேர்த்திக்கடனாகும்.

இங்ஙனம்,

அடியார்க்கு மெய்யடியன்

ஜெ. தா. ஆதிமூலம்பிள்ளை.

உ

தேவி துணை

கதிர்காமவேலவர்
தோத்திரமஞ்சரி.

(1) மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பு.
வெண்பா.

திருவே வளருந் திகழ்கதிர்கா மத்துக்
குருவே லவரடியிற் கூடி—மருவினிய
தோத்திர மஞ்சரியைச் சொல்லுமன்பர் தம்மையிதன்
காத்திடுமா ணிக்கமுதல் வா.

(2) மாணிக்கப்பிள்ளையார் துதி.

இராகம்—அம்சத்துவனி தாளம்—ரூபகம்.
(மனநகருக்கல் தேவிநீ என்ற வர்ணமெட்டு)

பல்லவி.

மாமுகதேவா கதிர்காம
மாணிக்கமே தாவருளே.

அனுபல்லவி

மனதுனிலே உணைரிதமே
மறவா திருக்க வகுத்திடுவாய் ... மா.

சாணங்கள்.

க. மதூரகவியாற் கதிரைநாதர்—மலரடிபோற்ற எந்நாளும் [ய்
மதுரைமுத்தமி னுதவுவாணி—மகிழ்ந்துநாட வேகிருபைசெ
மாமறைமுதலாம்பொருளே. ... மா.

உ. சகலனையு மெனைவிட்டோடத்-ததியிதுவா ராயென்முன்னே
சமயயிதினிற் சரவணமுத்தன்—சாற்றிடுங்கவி ஏற்றிடுவாய்
சர்வசித்தியோம்பிரணவ ... மா.

(3)

ஸ்ரீ ஸாஸ்வதி துதி.

இராகம்—மத்தியமாவதி.

தாளம்—ரூபகம்.

(அலகலல்ல என்ற வர்ணமேட்டு)

பல்லவி.

கமலநாயகி கருணைசெய்தனைக்
கடைக்கண்பார்ப்பா யேநீவாணி.

அனுபல்லவி.

விமலையே யமலை முத்தமிழ்
வேண்டும் அடிபர்க் கீந்திடுந்தேவி ... கமல.

சரணங்கள்.

க. கனிமடைசிறந் தேயருளுன்
கழலிணைதனை யனுதினந்தொழப்
புவிதனிஹுனை யல்லாவினிப்
புகல்வாய்வேறு யார்குணையம்மாகமல.

உ. அருமறைமுத லாகமங்கள்
ஆயகலைக ளுட்டுந்தாயே
சருவல்லாக சாட்சியேநீ
சரவணமுத் தனுக்கருளே. கமல.

(4)

இராகம்—மோகனம்.

தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

மா வர ணி யே வரமருள்

அனுபல்லவி.

மாநிலத்தி லேசியிய
மைந்தனாணிப்படிச் சிந்தைவாடுறேனே. ... மா.

சரணங்கள்.

க. மாமணி மந்திர ரூபப்பிரகாச மயேஸ்வரி
மாசிலா முத்தமிழ் மங்கை மனோகரி
காவணி நித்தமே மாவளஞ் சேர்கவி
சஞ்சலந் தீர்த்திடு தாயேகம லாசனி ... மா.

உ. கான் முகன் றேவியே நாயடியேனைக்கண் பாராய்
நாளுஞ் சரவண முத்தனுக்கேயரு டாராய்
நாமநீ ருலக நாயன் யேஸ்ரீ
நம்பினை னேயுநக னம்புயத் தாளினை. ... மா.

(5) ஸ்ரீ வள்ளி தெய்வயானையம்மன் துதி.

இராகம்—பூரிகல்யாணி.

தாளம்—ரூபகம்.

(அநுட்சோதித் தேய்வந் என்றமெட்டு.)

கங்கைபிறை சூடியகங் காளானுள் மைந்தன்
 கதிர்காம வேலவனார் கண்டெடுத்த செல்வம்
 பங்கமறுத் தாளும் ஞானபாஸு கரனுமாய்ப்
 பானிலவு மாமதிபோற் பகாரிய சீர்ப்
 பொக்குபுகழ் செல்வமொடு போத முறவெப்
 போதுஞ்சர வணமுத்தன் போற்றிடுஞ் சோதி
 மங்கைவள்ளி தெய்வயானை மலரடி யையே
 மனமகிழ்ந்து தினந்துதிப்பார் வாழ்வு பெறுவார்.

(6) ஸ்ரீ முத்துலிங்கசுவாமி துதி.

இராகம்—பியாகடை.

தாளம்—சாப்பு.

(தடுக்கிறேனினி என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

கருதுவார்க் கனுக்கிரகஞ் செய்தருளும் கதிர்காமவேலவர்
 கருத்தினுக்குவந்த மாமுனிபே.

அனுபல்லவி.

மிருதுவாசகவள்ளிநாயகி மேவிடுங்குகநாதனைக்காண
 வருகியமனத்தோடுத்தரத்தினிலோடி. நாடித்தேடியேவந்த-கரு.

சரணங்கள்.

- க. வடிவேல னுந்தினந் தானுமே-குற
 மாதிரைத்திரைக் காவிலே
 மருவியிருந்திடு வகைமையேகண்டு
 மாநிலத்தோர்துய ராறலாரீர்பண்டு கரு.
- உ. தவயோகி யேயும தாற்றலால்
 நவநீதனைத் தாபகமதாந்
 தருணமிதையறிந் தேவள்ளிவேண்டத்
 தயவுவைத்தீந் திடுதயாநிதி கரு.
- ஊ. சேவடிதொழு தேத்திடு முந்தன்
 சேயெனையினிச் சேர்வினைகெட
 செய்யமாதவ வள்ளலேயானும்
 உய்யவேகிர்பை செய்யவேண்டுமே கரு.

(7)

ஸ்ரீ சப்பிரமண்யர்துதி.

வெண்பா.

சண்முகா கந்தா சகமேற் றிடும்முருகா
வண்ணமயில் வாகனா வந்தருள்வாய்—திண்ணமாய்க்
காதவினை தீர்க்குங் கதிர்காம வேலவனே
நாதமுத லானநா தா,

(8)

இராகம்—நாட்டை,

தாளம்—ரூபகம்.

(விதரண கணபதி யேன்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

சரவண பவசூக கதிதினமே தந்திடாயினிச்
சதமென வடியினை நினைமனமே.

அனுபல்லவி

அரவணிந்தவன் அம்பிகைபாகன்
அன்புடன் தந்திடும் ஆண்டலைக்கொடியன்
கரமதிற்சத்தி வேலைத்தரித்தவன்
குறமகள்மனை தனிலனுதினம்
உறவுகொளதி நயமுடன்மனம்
நாடிநாடியே தேடிக்கூடிய சக.

சரணங்கள்.

தெய்வயானைமகிழ-என்றுந்-தேவருனைப்புகழ்ச்
செய்யவணிதிகழ-வருஞ்-சூரநடல்நெகிழ

வாரிப் படைதனி லேவரு வீரார்க்கும்-மிகு
வேகத் துடனம ரேபொரு சீருக்கும்-தகை
நேருக்கும் பெருமிதமுறு
வாருக்கும் வகைதருசில

கோலத் தவசுடை மேலர்-ஞாலச் செயலறு சீலர்
கானுமிர்தமேதரு லோருக்கும்
சரவண முத்தன் பாமலர்த்நாருக்கும்
தானேதரவா மேவிய நேருக்கும்

காசினியோர் பண்ணுறவே நின்றுதமிழ் பாட
மாசிலாநின் னன்பர்பலர் நேருறவே கூட
கூசிடாதுனைத் துதிக்கக் காதவினை யோட
வாசியின் மீதுவரு முன்பதமே நாட

தாராயருளே யினியெனைக்
காராய்பொருளே யுதவுசீர்
நேராயிருளே யறவினை
தீராய்மருளே கெடவுப

காரத்தின் செயல் பற்றும்
கோரத்தின் வினை முற்றும்
சோரத்தின் பல மற்றும்
வீரத்தின் றகை கற்றும்
கனம்பெறுகிரு விலங்கியேவரு
தினந்திருமுரு கலங்கிர்தந்தரு
கதீர்கா டத்தில்வாழ் ... சந்.

(9)

இராகம்—கல்யாணி.

தாளம்—ரூபகம்.

(வேலா நீயே கதீயேன்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி

கந்தா வந் தருள்வாய்—என்னைக்
காக்கவே கடனுனக்கே கந்.

சரணங்கள்.

- க. மைந்தனாதி மூலமின்னுஞ்
சின்தைவாடி யேதுதிக்க
எந்தவித மாயினும்நீ
ஏனென்றுகே ளாததேனே கந்.
- உ. வேல்முருகா மால்மருகா
வேண்டினே னடிக்காருண்யா
வால்வளை வள்ளிபங் காளா
வந்திடு பாலகந் காளா கந்.
- ஈ. பந்தவினை நெரந்தகலும்
பாக்கியமன் றேவுனது
பாதசேவை தானே நீடு
பண்ணி வைப்பாய் புண்ணியனே கந்.
- ச. பாலசரவண முத்தன்
பாடுங் கவிதைக்கிரங்கி
கோலகால மாமயிவிற்
கூடிநாடித் தீதடி யோடிக்க் கந்.

இராகம்—செஞ்சுருட்டி.

தாளம்—ஆதி.

(பத்தி சாதிக்கவிடாதே என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

செல்வக்கதிரைமலை நாதன்-வள்ளி
தெய்வயானைமகிழ் போதன்.

அனுபல்லவி.

அல்லல் வினையறுக்க அவதரித்த சண்முகன்
அடியவர்க் கேகிருபை அளிக்குந் திருமுருகன் ... செல்.

சரணங்கள்.

- க. சூர் தமைவென்ற தீரன்—நல்ல
சுப்ர மண்யவெரய் யாரன்
காரணனு கூலகெம் பிரன்—நம்
கர்த்த னுனடியில் வீரன்
நேமிதி லடியேன் கோரும் வரந்தருவோன்
சீரிசைப் பாவளமே நேரிற் றருசிங்காரன் ... செல்.
- உ. செந்தேன் தினையுவந்த வேலன்—அயன்
சென்னி புடைத்தசிவ பாலன்
மந்திரப் பிரணவமோர் மூலன்—கோழி
வாரண மிலங்கு சீலன்
விந்தை யுடனேகிரி சிந்திட வேல்விடுத்த
கந்தா வெணைக்காத்திடு முந்தி வருமுன்காலன் ... செல்.

இராகம்—நாட்டை.

தாளம்—ஆதி.

(ஜெயராமராதபதி என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

குருநாதா பதமருள் குருநாதா
கூடிநாடிவழி தேடியோடி வந்தேன் ... குரு.

அனுபல்லவி.

திருவோங்கு கதிரைவாழ்
தினையாபர னேதையேபுரி ... குரு.

(எ)

சரணங்கள்.

க. புனலார்த்த சடைமுடி
பூதநாதனருள் வேதபோதமுரை
உணைநாடி யடியனு
மோடியோடி யடிநாடித் தேடிவந்தேன் ... குரு

உ. சரவண பவசுக
சாமியேவந் தாளுமுனதடிமை
மரகத மயிலினில்
வந்துதாருமுந்தன்மைந்தன்கோரும்வரம் ... குரு

(12)

இராகம்—சுத்தபங்காள்ம்.

தாளம்—ஆதி.

(தொலினை சேசின என்ற வர்ணமெட்டு)

பல்லவி.

திருமாதுமைபா லாவடியிணையே
தினந்துதிப்பார்மனத் தேதிகழ்துணையே.

அனுபல்லவி.

குருவாயரனூர்க் கேயுபதேசம்
கொடுத்திடுமணியே கோரும்பிரகாசம் ... திரு

சரணங்கள்.

க. வருவாயடியன்முன் வல்வினைதீர்ப்பாய்
வண்டமிழ்ச்சரவண முத்தனைக்காப்பாய்
வர்தாகதிர்காமம் வாழ்முருகேசா
வள்ளிதெய்வயானை மகிழ்ந்திடுநேசா ... திரு

உ. மயில்வாகனனே மலையுறைவோனே
மழுமானேந்தி மகனெனுங்கோனே
அயிராவதமா நகமகிழ்நாதா
செயிர்தீர்தண்டை சிலம்புநற்பாதா ... திரு

(13)

இராகம்—அடாண.

தாளம்—ரூபகம்.

(முருகன் திருமால் ம்ருகன் என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

கதிரைநகர் வாழ்குமர குருவே—என்னைக்
காத்திட வேண்டுங் கடம்பணி மாப்பனே.

(அ)

அனுபல்லவி.

தீயி தேயுவந் தாள்முரு கையனே
தங்கும்படி பொங்கும்புகழ் எங்குந்திகழ் தீங்கள்நிகர் ... கதி.

காரணங்கள்.

1. வேடுவர்கானிலே தேடியலைந்திட
வேங்கைமரமாகி நின்றாய்—கையிற்
சேடயந்தாங்கியே கிட்டியசூனைப்
பொட்டென வேபோரிற் கொன்றாய்
தேடியேவள்ளியை நாடியேநின்றாய்
திகழத்திசை யதிரக்கடி தினிலேபுவி வலமாய்வரு ... கதி.

2. பாதிமதிநதி சூடிமன்றுளாடும்
பரம சிவன்றந்தை யார்க்கு—முன்னைட்
பக்குவ மாயுப தேசஞ்செய் திட்டாயே
பரிவுடனே யெம்மனோர்க்கு
போதில்மாமஞ்ஞையில் வந்தருள்வானோர்க்கு
பொருந்திடுமா துயர்கெடுத்தபூம்புயல்வண்ணன்மருகா ... கதி.

(14)

இராகம்—ஆனந்தபைரவி,

தாளம்—ஆதி.

(ஓ திருநல்லூர் வளரோய்யாரா என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

ஆறுமுக மானவடி வேலா தீவ்ய
அம்பிகை மகிழ்வரும் பாலா முன்னம்

அனுபல்லவி.

அமர்ச்சிறை தீர்க்கவரு சீலா—திரு
அகமருவியே குறமகள்மனை
அதினிரைவினி வினிதுறுசுசு
வாயினையாள் வள்ளிமகிழ் லோலா—உல
கோர்தினந்துதிக் குந்தண்டைக் காலா ... ஆறு

சுரணங்கள்.

க. சூரனைச் செயித்ததிறல் வீரா—பரஞ்
 சோதியா யுலாவுமுப காரா—நம்மைச்
 சூழுவீனை யேதவிர்க்குந் தீரா—நல்ல
 சுகமருவிய கதிரையிலுறு
 நகமருவிய குகவுனதடி
 சூழ்ந்து துதிப்போர்க் கருளொய் யாரா—திருச்
 செந்தமி முலவியகெம் பீரா ஆறு:

உ. பாதிமதி சூடுமா னாரே—தரும்
 பாக்கியன் மயூரமேறஞ் சீரே—அதைப்
 பார்த்து மகிழ்த்தயை செய்வீரே—இனிப்
 பகரரியதோர் வினையுளபுவி
 யிகலெனவே யகமுருகிடப்
 பாதமலரே யுதவுநீரே—தினம்
 பாடுஞ்சரவண முத்தனாரே ஆறு:

(15)

இராகம்—ஜெயந்தீ.

தாளம்—ஆதி;

(மடுகேலா என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

வடிவேலர் வள்ளிநாயகர்

அனுபல்லவி.

கடிமாமலர்க் கடம்பாவினியே

கதிவேறிலைத் த்திநீதயைசெய்

... .. வடி:

சுரணங்கள்.

க. வானவரையன்று வந்தெதிர்த்தசூரன்
 தானையைவென்ற தயாநிதியேயென்
 கோனேகுறவர் குடிசைக்குகந்தசீ
 மானேகதிர்காமம் வாழ்முருகோனே வடி.

உ. ஆறுமுகவா அமர்ச்சிறையை
 அன்றுதீர்த்தவா அம்மைவள்ளிநேசர்
 ஆறுதலைசூடு மரனாகுமரா
 அச்சுதன்மருகா அருடருவாயே வடி.

(16)

வெண்பா.

கந்தா முருகா கதிர்காமம் வாழ்குமரா
இந்தரவு வேணியனா நீந்தமைந்தா—பைந்தொடியாள்
பேணி வளர்த்தெடுத்த பெம்மானே பேரருளைக்
கோணிடா தேதா குறித்து.

(17)

இராகம்—பரசு.

ஆடதாளம்.

பல்லவி.

வள்ளிமனமகிழும் புள்ளிமயில்வாகனன்

அனுபல்லவி.

வந்திவொனோவென் பந்தவினையகற்ற
நொந்தேன்நொந்தேன் நொந்தேன் சிந்தைநொந்தேன் ... வள்.

சுரணங்கள்.

- க. கூர்வடிவேலன் குரு வானவரியபரன்
பார்தொழுஞ்சிலன் பகை நீக்கிடுங்குமரன்
பார்த்துப் பார்த்துப் பார்த்து எந்தனைப்பார்த்து ... வள்.
- உ. கார்முலைமேனிக் கட் கமலனார்மருகன்
சீர்திகழவனிக் கோர் திலகனார்முருகன்
காக்கக் காக்கக் காக்க எந்தனைக்காக்க ... வள்.
- ங. நாடிநாடிமனம் மிக வாடிவாடியலைந்தேன்
கூடியன்பரொடு நித்த மோடியாடியலுத்தேன்
தேடித் தேடித் தேடி யெந்தனைத்தேடி வள்.

(18)

கலித்துறை.

சித்திர வேலா திருமால் மருகா திகழ்மணியே
சத்துரு சங்கார நேயென்னைச் சார்ந்திடுஞ் சஞ்சலத்தை
யித்தினம் வந்து எதிர்நின்று நீக்கி யியல்புடனே
வைத்திடு வாய்வயல் சூழுகதிர் காமத்தில் வாழ்பவனே.

(19)

ஆசிரிய விருத்தம்.

நித்தியமு முந்தனடி பக்திகொடு போற்றுவார்
நெஞ்சத் திருக்குமகிபா
நீபமலர் மாலையணி நீலமயில் வாகனா
நேரமிதி லுதவுமையா

சத்திவடி வேலனே சித்திதரு சீலனே
 சஞ்சலந் தீர்க்கொணாதா
 சாமிநீ யன்றியிந் நேமிதனி லாருண்டு
 சாற்றுவாய் வந்தெனக்கே
 வித்தகா வேடர்மகள் வேண்டிடவு முனைமுனர்
 விரும்பியே சென்றநாதா
 விமலகம லாசனன் றன்னையு நெருக்கியே
 வேதமந்த் ரங்கேட்டவா
 சத்தரச ரூபமொடு கந்தபரி சத்தின்மேற்
 சஞ்சரிக் கின்றதேவா
 சார்ந்துகதிர் காமமதி லேபல் லுயிரக்குமெய்ச்
 செளபாக்ய மருள்முருகனே.

(20)

இராகம்—சிந்துபைரவி.

தாளம்—சாப்பு.

பல்லவி.

கோலாகாலமயில் மீதேறுவோனே
 கோதில்மலரடி சும்பிட்டேன்நானே.

அனுபல்லவி.

மேலானவள்ளிதெய் வாளைக்குகந்தேகானே
 வேண்டும்வரந்தரு வாய்முருகோனே கோ.

சரணம்.

வெண்பா.

காலனைக்கா லாலுதைத்துக் காமனைக்கண் ணுடெலரித்த
 நீலகண்ட னான சிருமலனார்—சீலமுடன்
 தந்திடுநன் மாமணியே தாமதஞ்செய் யாதினியே
 வந்தருள்கு முக்தைவடி வே.

ஐதே.

மலரடிதொழுதிடு குகனடியேனே
 மகிழ்வுறத்தினந்தின மருள்புரிவோனே
 மாசில்பிரகாசன் ஈசனுபதேசன்
 மைந்தண்கரவண முத்தன்புகழ்நேசன்.

கலித்துறை.

மாமலை வேரற வேல்விடு வோனே மகிழ்ந்துநிதம்
 நாமகீர் சூழ்புவி நாடுங் கதிர்காம நன்மணியே

நேம முடன்துதிப் பார்சுயர் தீர்த்து நிதியளிக்ஞஞ்
சோமசூர் யப்பிர காசுவாய் யாரச் சுகச்சுடரே. ... கோ.

(21)

இராகம்—கெருடத்வனி.

தாளம்—ஆதி.

(ஆனந்த சாக்ரமே என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

வாவருள்தா வடிவேலவாரீ
மாமயூரவா கனாவள்ளிநாதா ... வர.

அனுபல்லவி.

தாரகாகுரணை வேரறுத்தகுரா
தீரவொய்யாரா திருமால்மருகா ... வா.

சாணங்கள்.

- க. கருணாகரா கழலிணைதாதா
பரிபூரண பகவத்சொருபா
கதிர்காமம்வாழ் கந்தனேரீதா வா.
- உ. பரிதிகண்ட பனிப்போலேவினை
விரைவினிலே விட்டிடவெனையே
படிமீதிலே பாதுகாத்திடவே வர.
- ங. அரிமருகா ஆனந்தருபா
அமரர்தொழும் அம்பிகைபாலா
சுரவணமுத் தனுக்கருள்லோலா வா.

(22)

கலித்துறை.

வானவர்க் குற்ற வினைதீர்த்த செல்வ வரைகிழுவோய்
கான மதிற்குற மாதினைக் கண்டு களித்திடவே
ஞானம் பழுத்த முதிர்கிழ வோனென நர்டிநின்ற
மோன தயாபா நேயருள் தாருமென் முட்டறவே.

(23)

இராகம்—கீர்வாணி.

தாளம்—ரூபகம்.

(வாழலு சகிப்போ சுடணி என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

கனகமயிலி லேறியேவரும்
கந்தனையெனைக் காத்திடாயே.

அனுபல்லவி

மனக்குறைபால் நினைக்கின்றேனே
மாற்றியருள் வாய்க்குரேசா ... கன.

சரணங்கள்.

- க. எனதுபாவ கவிவினேநோய்
ஏகிடத்ததி யேதுணைகாநிதம்
நினதுபாத சேவையல்லால்
ஏதுஒதுவா யிப்போது ... கன.
- உ. சரவணமுக் தனுமனுதினம்
சாமியேயுன் னாலீ டீடறிட
அரவிந்தத்தா ளிணைதனக்கே
அன்பாய்ப்பாடி னுனையனே ... கன.

(24)

இராகம்—சௌராஷ்டிரம்.

தாளம்—ஆதி.

(நீ நாமநுபழலது என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

மாநாக நாதன்மகனே
மகிழ்ந்தெனையாள்சுகனே.

அனுபல்லவி.

பூநாறு மாகடப்பப்
புண்ணியா வள்ளிலோலனே ... மா.

சரணங்கள்.

- க. நானாச காயசுவனை
நம்பினே னரிமருகா ... மா.
- உ. தாவாது மாவினைகள்
நீவாதி லாவருள்தா ... மா.
- ங. பூமாது மேவெனைப்
பாமா துறக்கண்பாமாய் ... மா.

(25)

வேண்பா.

வள்ளி மனமகிழ வாழுங் கதிரைமலை
புள்ளிக் கலாபமயிற் புண்ணியனே—கள்ளவினை
தீர்த்தசத்தி வேலவனே தேடிபசு ரோடுசம
பார்த்தகுடி வாறுமுக வா.

(26)

ஆசிரிய விருத்தம்.

சரவணப் பொய்கையி லனிச்சமலர் மீதுற்ற
 சண்முகா சயிலமாடி
 சாமிநா தாவரிய நேமிநா தன்மருக
 சற்குண தீதநூனக்
 குரவையே யசரபடை குன்றவே குன்றுபோடி
 கண்டிடவு மமர்வெருவியே
 கூறரிய வேல்விடுத் தேயண்டர் துயர்தீர்த்த
 கொற்றவா வுற்றதுணையே
 இரவுபக வின்றியே யேழையுன தடிமலரை
 ஏத்திவழி பாடுசெயவும்
 இகலறவு மதியுறவு மினியவா மினியுதவு
 மெந்தைகதிர் காமவேலா
 பரவைமனை யேசென்று பகர்தூத னாய்நின்ற
 பண்ணவன் மன்றுளாடி
 பாணிலவு சூடியபி ராமிதனை மேவிவளர்
 பரமனரு ளியகுமரனே.

(27)

இராகம்—சரமா.

தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்.

- க. திருக்கதிர்காமனைத் தினந்துதிமனமே
 யருட்குருவாய்வந்தெம் அல்லலைபகற்றிப்
 பொருட்பலவும்புகழ்ப் போதமளித்திடும் ... திரு.
- உ. சூர்முதற்றடிந்த சுடரிலைநெடுவேல்
 ஆர்கலினோய்தீர்த் தன்புடனெமையே
 பார்தனிற்சீருறப் பரகதிதரவே ... திரு.
- ஈ. குறமகள் தனையே கூடியகுகனார்
 அறமுணர்த்தியசெல்வ அம்பிகைமகனார்
 தனைநினைவார்நித்தந் தகைமைபெறுவரே ... திரு.
- ச. கவிமடை திறந்திடு கந்தவேடனையே
 சனிஹநப்போற்றிநற் கழலினைமறவரசு
 சரவணமுத்தனுக் கருளுஞ்சண்முகனே ... திரு.

(28)

கலீத்துறை.

சுரும்பார்க்கு மாமலர்ச் சோலைகுழிழத்துத் தொல்பதியாய்
 இருங்கா னகஞ்சிலம் பும்பண்ணை யோடுமா ணிக்கமிகும
 அருங்கங்கை பாபு மணிசேர் கதிரை யெனும்பதியில்
 ளிரும்பி யிருந்திடு வான்குன்ற மாடிய வேலவனே.

(29)

தூண்டக் விந்தும்

திருமாலும் நான்முகனுந் தேடித் காணாத்
 திகளடியு முடிவுமிலாத் தேவ தேவ
 நெருமாணைத் தலைச்சூடி யொருபான் றன்னை
 ஒங்கியநற் கரத்தேந்சி யுலக மீரேழ்
 தருவானுக் குபதேச மளித்து ஞாலந்
 தழைத்திடவே கதிர்சாமந் தங்கி நிற்கும்
 முருகாநின் திருநாமம் மொழிவா ரென்றும்
 முப்பினியுந் தீர்த்தருளில் முழுகு வாரே

(30)

இராகம்—மத்தியமாவதி.

தாளம்—ஆதி.

(நீயேயேந்தனும் துணையே என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

நசா எனைக்காரையனை—கனிரைமலை
 வாசா துணைத்தாமெய்யனை.

அனுபல்லவி.

நேசாவள்ளிமகிழ்சர் வேசாவசுரர்குல
 நாசாகோலாகாலப்ர காசாதினந்துதித்தேன் ... நசா:

சுரணங்கள்,

- க. கடம்பமலரணி திடங்கொள்மார்ப
 மடங்கலார்தமை யடங்கிடச்செய் நசா:
- உ. சதங்கைகிண்கிணி பதங்கொடார்ப்ப
 விதங்கொள்வானவ ரிதங்கொடேற்றும் ... நசா:
- ங. துறந்தமாதவர் நிறைந்தசின்தையர்
 சிறந்தசேவடி யிறைஞ்சுமாபுகழ் ... நசா:
- ச. திகிரியாடிய முருகவட்டகு
 லகிரியதிரவே நிகரில்வேல்விடும் நசா:

(31)

கலித்துறை.

மலைக்கிழத் திக்குறன் மைந்தா மகிபா கிருத்திகையாள்
 முலைக்குட் சுரந்திடு பாலுண்ணி யேமுக மாறுடையாய்
 நிலைக்கும் படிக்கருள் தந்திடு வாயினி நித்தரித்தந்
 தலைக்காறு குடிக்குபதேசஞ் செய்திட்ட தற்பரணே.

(32)

இராகம்—நாதநமக்கிரியை.

தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வினைதவிர்த் தாள்குகனே—நித்தம்

அனுபல்லவி.

வேண்டி யுனைத்தொழுதேன்

ஈண்டெனைச் சூழும்பழ

...

வினை.

சாணங்கள்.

க. கனவிலும்நனவிலும் கருதினேன்நானே
கருத்துவைத்தென்னைநீ காத்திடுவாய்கோனே
தினசரன்போலொளிர் வீசுங்கதிர்வேலனே
தேவாதிகேவர்தொழும் மூவாமுதல்வனே

...

வினை.

உ. சோடசபேறுதான் தருவதுதொல்லையோ
தொல்புவியிலுன்னு லடைவதுவல்லையோ
நீடுமுன்பதவிநா னடைவதுமில்லையோ
நீலமயில்வாகனா நின்னருளில்லையோ

...

வினை.

ங. பண்ணைசூழ்கதிரையம் பதியுறைநவநீதா
பாதம்பணிந்தவர்க்குப் பரகதிதரும்வேதா
தண்டமிழ்ச்சரவண முத்தனுக்கருள்போதா
தகைமையுடையவள்ளி தனைமருவியநாதா

...

வினை.

(33)

வெண்பா.

சூரனைவே லால்ஜெயித்த சுப்ரமண்ய சுந்தரனே
மாரனைக்கண் ணாலெரித்தோன் மைந்தனே—கோரவினை
நீக்கியே யாண்டென்றும் நிற்பதத்தைத் தான்நினைக்கும்
பாக்கியமே தாதா பரிந்து.

(34)

இராகம்—பைரவி,

தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

ஏழுமலைவதி நாதா—சதிர்காம—ஏழுமலைவதி

அனுபல்லவி.

இந்த-ஏழைதயர்தீர்த்திடவே எழுந்துவருவீர்போதா ... ஏழு.
எந்த-நாளுமறவாதடியிப் போதருமேமெய்யா ... ஏழு.
வாரிதிசூழலகதனில் வாடிடவோநானடிமை ... ஏழு.
மாகலைசெல்வம்பலவும் தாகவிநோயோடவருள் ... ஏழு.

(கள்)

சரணம்.

எண்ணிபண்ணிமனம் புண்ணாகுதேமேக்
 வண்ணன்மருகனே திண்ணமாய்க்கார்ஞானப்
 பெண்ணைச்சடைமுடிப் பெம்மானருள்பாலா
 வண்ணமயில்வாகண்ணே வந்தருள் தாரும்வேலா
 சித்தமுமுருகிடவடியினை
 பத்தர்கள்கூட்டச்சரவண
 முத்தன்றமிழினைப்பாடிடக்
 கத்தனையுன்பாதந்தேடிட ஏழு

(35)

இராகம்—அமீர்கல்யாணி.

தாளம்—ஆதி.

பல்லவி.

வேலனையேதினம் வேண்டினனேவடி—வேலனை
 அனுபல்லவி.

ஆலமுண்டகண்டனா ருருளுங்குமான்வள்ளி
 சீலமுடன்மேகிய திருக்கதிர்காமவடி வே:

சரணம்.

அருமாதவத்தர்துதி கிருபாகரானந்த
 அறுமாமுகப் பொருளையே
 பெருவாழ்வறப்புனியிற் றிருமேவிடப்பிறவி
 யொருவாதுசெய்யு மருளையே
 நித்தநித்தம் நினைத்து
 பத்திசெய்வேன் மனத்து
 வைத்துமகி தலத்து
 முத்தனையேதரி சித்து வே:

(36)

கலித்துறை.

விடமுண்ட கண்டன் தருமைந்த நேவந்த விக்கினத்தி
 லுடனின்று காத்து வுபயாஸ்த மீந்து உவகைசெறி
 திடநெஞ்சி னோடு திருமாதா வாணி திகழ்ந்திடவும்
 அடமின்றி வாழ்ந்து னடிநாடி நிற்க வருளுகவே.

(37)

இராகம்—பைரவி.

தாளம்—ரூபகம்:

(ரதுவீரா ரணவீரா என்ற வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

வடிவேலா உமைபர்லர்
 வந்தாழ்வாயே வள்ளிமனோகார

அனுபல்லவி.

வருந்துமடியார் மனத்கயரம்
மரற்றுவாயே மாவடிவேலா வடி.

சரணங்கள்.

க. பாதமலரருள் வாயேநற்போதா
பாவைதெய்வயானை பரங்கிருத்தும்நாதா
கோதில்கதிர்காமம் மேவியவேதா
குமராமுருகாசரவண குகனேவருவாய்நீதா ... வடி.

உ. ஆலமுவந்திடு வோன்மகனேபுவி
யார்புகழ்கூறிட வேமடுப்பீர்செவி
பாலசரவண முத்தன்பாடுக்கவி
படிமீதடைவாயிதமே பெறவேபுரிவீருதவி ... வடி.

(38)

இராகம்—அரகரப்பிரியா,

தாளம்—ரூபகம்.

(ராமநீசமானமேவநு என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

வேலவா மயூரவாகனா
வேதனைதீர்ப்பாய் சரவணபவகுக ... வேல.

அனுபல்லவி.

வாகுசெறிதிண் புயத்தினாய்
வந்தெதிர்த்த சூரசம்காரா வேல.

சரணங்கள்.

க. பரமனூர்க் கருளுஞான
ப்ரணவோப தேசமோன
விரவியமா தேவமான
விமலவமல விஜயனான வேல.

உ. அருணகிரி நாதன்போதம்
அன்புடனீ வாய்நவநீதம்
சரவண முத்தனின்கீதம்
சாற்றிப்போற்றி நேணுன்பாதம் ... வேல.

(39)

தாண்டக விருத்தம்.

சூறவர்மகள் தனைநாடுங் குமரன் றன்னைக்
 குன்றடிக் குன்றுநுவக் குறித்து மாநற்
 றிறனூனே வேல்வீடுத்த மயிலோன் றன்னைத்
 தேவர்கிறை மீட்கவரு திகழி னனை
 அறமுணர்த்து மம்மைமைந்த னானன் றன்னை
 யடியவர்க்கே யருளமுத மளித்து மேழ்வெம்
 பிறவிரோய் கலிதீர்க்கும் பெம்மான் றன்னைப்
 பேசுவார் மாசிலாப் பெரியோ ராமே.

(40)

இராகம்—நாகவராளி.

தாளம்—ஆதி.

கண்ணிகள்.

- க. சிந்தைக்குகந்தநற் சுந்தரனேயருட்
 கந்தவேளே வருவீர்—கருணையது
 இந்தவேளை தருவீர்.
- உ. பந்தவினையென்னைத் தொந்தரைசெய்யாமற்
 பாதுகாத் தாளுமைபா—உனதடிமைக்
 கேதுதுணை வேறையா.
- ங. மாலேமதிவந்த தாலேநானித்துயர்
 ஞாலத்தி லுற்றேனையா—இனியகோலா
 காலஞ்செய்யாதேமெய்யா.
- ச. தண்டைசிலம்பச் சதஞ்சையும்கிண்கிணித்
 தாளமிடக் தொடர்ந்தே—எனதுமுன்னிவ்
 வேளைவாரும் நடந்தே.
- ரு. கானக்குறத்தியைக் கடிமணஞ்செய்ததாற்
 காணவே கூடுதில்லை—யதனால்லோ
 வேணும்போதே நீரில்லை.
- சு. இந்தநேரமதில் வந்தென்கவலையாம்
 பந்தமகற்ற வேணும்—எனதுமனம்
 உந்தனடியே பேணும்.
- எ. நானேநினைந்து நினைந்துளம்வாடநீ
 தானேயெனை நினைந்தே—வருகவெந்தன்
 கோனேமன மகிழ்ந்தே.

அ. நித்தலுமுன்னடி நக்தஞ்சரவண
முத்தன்றமிழ் பாடியே—உணைநினைந்தேன்
சித்தங்களி கூடியே.

(41)

இராகம்—ஸ்ரீ.

தாளம்—ஆதி.

(கல்லோல என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

கதிர்காமமுறைந்தடு மாசிவ
கந்தனே சாத்தியீர்—எந்தனைக் ... கதி.

அனுபல்லவி.

பதியேயனுதினந் துதிசெய்நற்
கதியே தந்தருள்வாய்—ஐயனே ... கதி.

சரணங்கள்.

க. வினையாலுறு துயரதைமாற்றிட
வேண்டினேன் நானையனே—நித்தமும்
சுனையாடிய சுகீர்தவிபவகுண
சந்தர மாதுடனே—சுகித்திசிங் ... கதி.

உ. திருமாதுமையவள் புதல்வாடுவன்
திவ்விய மாமணியே—பாண்டருள்
குருவேயுனதடி யிணைபணிந்தன்ன
குகசர வண்பவனே—வந்தருள் ... கதி.

ந. ககனமதி லேயுறைதேவர்கள்
கழவினை பணிசுமரா—தினந்தினம்
சகலபவநோய் கலியோடிடச்
சரவணமுத்தனுக் கேயருள்தருங் ... கதி.

(42)

இராகம்—தோடி.

தாளம்—ரூபகம்.

பல்லவி.

மாமயூர மீதிலேறிவா

அனுபல்லவி.

வடிவேற் குமராரின்
ஊடியவர்க் கருள்தாமுருகா ... மாம.

சரணங்கள்.

- க. தாமதமென வாகுமொவது
தர்மமாகுமோ நீசெய்யும்வாது
தாரணியிலுன்பதமே தான்துணையல்லாலேது
தந்தாள்வையே பைந்காரணி
கந்தாசிவ மைந்தாவினி மாம.
- உ. மாமறைப்பொருளே யிறைவர்க்கு
நீபறைந்திட லானாபமரர்க்கு
மாதயர்தீர்த்தேதிசமு மகாமணியேமேதகைக்கு
மாண்புடனே பாண்டலைச்சீர்
பூண்டவனே வேண்டினேனே மாம.

(43)

இராகம்—சன்னியாசி

தாளம்—ஆதி

(கொலுவமரேகதா என்று வர்ணமெட்டு.)

பல்லவி.

கதிர்காம சேஷத்திரத்தையே

கருதுநெஞ்சே

...

...

...

கதிர்.

அனுபல்லவி.

மகிதவள்செஞ்சடில பதியுகளியமைந்தன்

விதிதவிர்த்தேயாட்கொள்ளும் வேலனருள் லீவண்டில்நீ ...கதி.

சரணங்கள்.

- க. இகபரமிரண்டிற்கும் இதந்தருமாதுகுற
மகள்வள்ளிதெய்வயானை மகிமுங்குகளைக்கண்டால்
திசமுறவேமாசெல்வம் திருவருள்வந்தெய்துமே
பவவினைநீங்கிடுமே பரிதிசுண்டபனிப்பேசல் ... கதி.
- உ. சூர்தமைவதைத்த சுப்ரமணியதேவனை
தீரவொய்பாரானை செஞ்சடர்வடிவேலனை
பாரளந்தான்மருகன் பச்சைமயில்வாகனனை
நேரேகண்டுபெறலாம் நீநினைவுற்றவெல்லாம்
- ங. சூருவடிவாயானுச் சூபதேசஞ்செய்தபரன்
இருட்கிரவுஞ்சகிரி யிருபிழவுசெய்வீரன்
அருட்பிரகாச வமுதனிநுக்குந்தலம்
அடியன்சரவணமுத் தன்பதம்பாடிநிதம் ... கதி.

(44)

இராகம்—சாமா.

தாளம்—ஆதி.

(பிராணநாயகி என்சானகி என்ற வர்ணமேட்டு.)

கண்ணிகள்.

- க. சித்ரவேலவா சிகியேறிவா
முத்தமிழ்த்தாதா முளரிமலர்ப்பாதா
இத்தருணத்தி லேழைதனைநக்தி ... சித்தம்.
- உ. வேலவாவுனை வேண்டினெனை
ஞாலமீதிலே நன்மைதந்தும்மாலே
காலஞரணு காமலருள்வேணும் ... சித்தம்.
- ங. மதிசூடிவந்த மகிபனூர்கங்க
கதிர்காமவேலா கன்னிமகிழ்வேலா
கதிவேறில்லையே காத்திடாயென்றையே ... சித்தம்.
- ச. சமவணநாதா சாமியின் னைம்வாகா
சரவணமுத்தன் தன்கவிக்கொண்டுந்தன்
அரவிந்கப்பாதம் அடைந்திடநித்தம் ... சித்தம்.

(45)

இராகம்—நாட்டைக்குறிஞ்சி.

தாளம்—ஆதி.

ஏழைமேலின்னும் வர்மமா என்ற வர்ணமேட்டு.)

பல்லவி.

மாமயூரப்ர காசனை
மால்மருகனை முருகனைசாமி மா.

அனுபல்லவி.

காமமார்ச்சரிய லோபக்ரோதமத
மோகமோடிமும்பை போகவேசெயும் ... மா.

சரணங்கள்.

- க. வானவர்க்குமிக வானவினையுமே
தானனுகிடா தேவிடவல
மோனமானநவ நீதநாதபுவி
மீதிலேகதி தானிலாததென்ன மா.
- உ. வரதுயர்கெடவே பார்க்கடைதிழந்து
கூருவாயருள் தாருமேவரம்
கோருஞ்சரவண முத்தனுமுய்யவே
காருங்காருங் கதிர்காமவேலனை மா.

(46)

இராகம்—காளஸ்

தாளம்—ரூபகம்.

சாமியைநீ கூட்டிவா சகியேயென்ற வர்ணமெட்டு
பல்லவி.

வாகைகூடி னானடிமயிலே
வடிவேற் குமரன் வாகை.

அனுபல்லவி.

வநவரேநிதமே மாமலர் தூவிடவே
பாமரர்நாடாதபாத சேவைபெறலாமினியே ... வாகை.

சரணங்கள்.

- க. வாரியெழுமலைபுரளறி
யாதுசவறிடவடிவேல்
நேரினிலேவருசூரன்
மாரறவிடுமலைகிழவேன் வாகை.
- உ. மென்மேலெழுகலி தயரே
மாவினையோடிடவே
யுன்னுளமேவியபொருளே
யீந்திடுநாதனுமுனைநாடுவன் ... வாகை.
- ங. நேரில்வருமடியவர்களுக்கின்பம்
நயந்தயவுடையான்பதமன்பு
கூருஞ்சாவணமுத்தனையே
சீருறச்செய்வான்றிருமேவிட ... வாகை.

(47)

ஆசிரிய விருத்தம்.

காதவினை யோட்டவும் போதமருள் நாட்டவும்
காசினியி லுவகையுடனே
கஞ்சமலர்த் தானையே நெஞ்சினிவ் வேனையே
கருதமடி யார்களுக்கே
ஏதமில வாகவே தீதருகி யேகவே
எனைவருடு வினைபோகவே
ஏகாந்த நிலையிலே இருளற்ற வழியிலே
ஏழையை விடுக்கவரிதா
கோதறு குணானே மேதரு தயாளனே
கோபால நருமைமருகா

குறவர்மகனைக்காணி லுறவுகொளு மாரனே
 குன்றா டிடுங்குமரனே
 சீதநறு நீபமலர் தாதவிழு மார்பனே
 தேவர்குயர் தீர்த்தமகிபா
 செய்யவடி வேலனே உய்யவந் தாளுமே
 சேவற் கொடிக்கதிபனே.

(48)

நவரத்தினச சந்தக்கவி.

தனநானதத்த
 தனநானதத்த

தனநானதத்த
 —தனநானு.

மதிசூடிபெற்ற
 மனைநாடுசுத்ர

மகனே குறத்தி
 —வடிவேலா

மகிபாசுரர்க்கு
 வடிவேறெடுத்த

வருமாவினைக்கு
 —திறலாலே

பதிமாதவத்த
 பவநோயகற்று

னிதமே துதிக்க
 —குருநாதா

பலகாணினைத்து
 றொருகாலெனைக்க

புலனே குவித்த
 —ஊறுவாயே.

விதியேவிலக்கி
 யிருதாணினைக்க

மதியேபெருக்கி
 —வரமேதா

விருதோதுசித்த
 டிருமாறனக்கு

ரரிமாவெனக்கொர்
 —மருகோனே

கதிதானுனக்கு
 கருதாரிகத்தி

நிகராகமற்று
 —லுரியோரே

கனமாதினித்ய
 கதிர்காமமுற்ற

வுறவேசிறக்க
 —முருகோனே.

(க.)

(49)

தன்னு
 தன்னு

தன்னு
 தன்னு

தன்னு
 —

தன்னு
 தனநானு.

சூகனே
 முகனே

முருகா
 மயிலே

குமரா
 —

வறுமா
 றியபாலா

குறமா
 மிகவா

தினையே
 வியமா

தினைகா
 —

வினிலே
 மருகோனே

பகைசூ
 திருமா

ரறவே
 மணியே

தொடுவே
 —

லவனே
 சிவபாலர்

ப்ருமர்	மலைவே	ரறவே	செயுமர்
மகிபா	வுணையே	—	யினிநானே
அகலா	நிணைவோ	டருகே	யிருதா
ளடைவா	யுறுமா	—	றருளாயே
அயரா	விணையோ	டெனைநா	டிபமா
பவநோ	யறவே	—	விடுவோனே
இகலா	னதுதா	னிறைவா	கெடவே
யினிதா	வரமே	—	வடிவேலா
இமமே	வியமா	கதிரா	மதிவா
கரணே	யருடா	—	முருகோனே. (௨.)

(50)

தத்தன	தானதான	தத்தன	தானதான
தத்தன	தானதான	—	தனதானு.
சித்தலு	நீடுசேனை	யுற்றிட	மேவிநேவ
ரைத்தின	மோதியாடு	—	துயராலே
சித்தமு	வாடவாட	மெத்தவு	பாதிதேடி
வைத்திடு	காலராம	—	சாராவோ
ரத்தகு	தீரகுர	ருக்கிணை	யானயாரு
மெத்தல	மீதுதானு	—	முள்ளாமோ
அத்திற	லானபேரி	மைத்திடு	போதுளாக
செத்திட	வாகைசூடு	—	திறலாலே
மைக்கட	லேழுமாறி	யுட்கிட	வேலைநீடி
விட்டிடு	சாமிநாத	—	மயிலோனே
குக்குட	வாரணயெ	னக்கினி	பாதமேகொ
டுத்திடு	வோடமாயை	—	யிருடானே
சித்திர	மாதுதானி	ணைத்திட	கானினூடு
வத்தின	நாடியேகு	—	செயலோனே
சித்தரு	ஞானநேச	முத்தரு	மாகசூழு
மிக்கதீர்	காமமேவு	—	முருகோனே. (௩.)

(51)

தன்னதனதான	தன்னதனதான
தன்னதனதான	—தனதானு.
அருணகிரிநாத	ருதவதமிழாலு
னகமகிமுலேத	—குருநாதர்

அகிலமுனைநாடி
யடிபரவுஞான

தருணமெனைநாடு
தவிபுரியவேணு

தகைமையுறுவேத
யடையமனதாகி

பெருமையுடனாக
வருவனெனவேதி

பெரியதொருபூமி
பரிவுபெறவேடி

கருமணலுமாரி
குழலுடையமாது

கருதிமனைதேடி
கதிரைமலைமேவு

யனவரதமோடி
——வறிவாலே

வினைகளவையோடு
——மினையோனே

எருளுகணிமாவை
——மயிலேட்டே

வொருநொடியிலேகி
——வினாவாயே

வலமிடமதாக
——வருவோனே

முகிலிருளுநேரு
——தனைநீயே

யினிதுறவுகூடி
——முருகோனே.

(ச.)

(52)

தன்னதானதான
தன்னதானதான

கயிலையாடிமாவேணி
மதியினோடுமாநாக

கமமுமலைமாராட
கலைகளோதுவோனான

துயினுநாதனைவாரி
எருமையானமாதீர

தகைமைசேருமாதேவ
தரணிபேணவேயாடு

மயிலினாடியேவான
புவியைநாடிநீவாடுவ

மறலியோடவேவாது
மகிமைதாருமேபாரி

குயிலினோசையேதாவ
குரவைகூடுமாஜரி

குறவரோடியேநாடி
கதிரைவாசமேமேவு

தன்னதானதான
——தனதான.

சவினொடாறுமேநீறு
——மிவைதானே

கரியபூதமேகுழ
——சிவபாலா

துகளிலாதமாமாய
——மருகோனே

மகிழ்வாருமேயானே
——மினையோனே

வருளுலாநீயேமீழ
——எருகேதான்

புவியுளோருமேவாது
——லுமைபாலா

கிளியினோடுகூகாகை
——லுறைவேனே

கொடியகானிலேதேட
——முருகோனே.

(ரு.)

(53)

தானதான தந்ததந்த
தானதான தந்ததந்த

தானதான தந்ததந்த
-----தனதான.

ஆசைமேன்மீடும்முடம்பு
பாவிபோலநொந்துநொந்து

ளாவியூடுசென்றபின்பு
-----பலகாலே

ஆகமாத்நூல்களும்பு
வேதஞானமந்திரங்க

ராணகீதமுந்திகழந்த
-----ளறியாதே

பாசமாயைசூழந்திவந்து
சாதிபாயதஞ்சமென்று

பூமியேரடுபெண்டிமைந்த
-----ஆலையாதே

பாதசேவையும்பரந்த
ணீயதாகவென்றுகண்டு

ஞாலமீதுறும்பொருள்க
-----கொளநானே

ஆசியாதிருந்துவன்பு
வாதியேவிளங்கிநின்ற

கூசிடரதுதந்துகந்த
-----வடிவேலா

ஆபனாயிருந்துமந்தை
மாயனாகஞ்சிறந்த

மேயுமாறுநின்றவந்த
-----மருகோனே

தேசதேசமும்புகழந்த
நோயுமேயகல்கவென்ற

ராசனேவருந்திவெம்பு
-----வினையோனே

தாவியோடிவள்ளிதெய்வ
மாமயூரமொன்றிநின்ற

யானையோடிவங்குமின்பு
-----பெருமானே.

(சு.)

(54)

தானதத்தன
தானதத்தன
தானதத்தன

தானன தானன
தானன தானன
தானனதானன-----தனதான.

கானகத்தினி
ஞானரத்தின
தாவிரத்தியு

லேயுறவாகிய
மாகுறமாதினை
லாவியசீறடி-----நடையோடே

காவலுற்றிடு
சாவரத்தின
மேவுமச்செய

காவுறைவேடுவ
மேயறியாவகை
லாருணராமலு-----முடனேபோய்

தேனுமுற்றுதி
யாகமெச்சிசு
நீருமுட்சினை

னைதருமாருசி
னையருகேதா
யேகனையாறிட-----நெடுவேலா

தேவியுற்றம
தேவநற்புக
தாவியச்சமி

சீனாரதமாறிட
மேதின்மோதிட
லாவழியேசெலு-----மினையோனே

நா னுறத்திட	மேகவிமாவள
நாமகட்பிர	காசமுமேபெற
மாமலர்த்திரு	வேயெனைநாடிட——வருடாராய்
நாடிநித்தலு	மேதுணையேயென
நானுமுச்சிச	மாகதிமேவுவ
தேனுமிப்புவி	மீதுளதோதிரு——வடிவேலா
வானவர்க்குப	காரமறையர
னூர் தமக்கும	காவுபதேசம
தேயுரைத்திடு	மாசெயலேதகு——குருநாதா
வாகுமெத்திய	மாபுயமீசினி
லேமிகுத்துள	சீரணிமாலைகள்
குடிடக்கதிர்	காமமுறைசிவ——முருகோனே. (எ)

(55)

தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த
தன்னதன தானதத்த ———தனதானு

இனியமறைதானுணர்த்தி	யெனதுபவநோயகற்றி
யிகவினனுபோகமுற்று	——மிசையோடே
இணையடியையேமனத்தி	வீரவுபகலேதுதித்து
இகபரமுநானிருக்க	——வருடாராய்
கனியசுவையேகடுத்த	கவிமதுரமேமிகுத்த
கடிநறவையேநிகர்த்த	——ருசியோனே
கருதுமடியாருளத்தி	லனுதினமுமேயிருத்தி
கவலைதனையேயகற்று	——மினையோனே
பனிமலரையேகுவித்து	பலசுருமேதுதிப்ப
பகையசுரசேனெகட்டு	——விடவேதான்
பெருமைபெறுவேலெடுத்து	உரியபொழுதேவிடுத்து
அரியசமரேதொடுத்த	——திறலோனே
முனியிருடிமாதலத்து	மறையவருமேமிகுத்து
முறைமுறையதாகத்தி	——வருநாளே
மகிமையுறுமாகுறத்தி	மனமகிழவேகளித்து
குதிரைமலைமீதிருக்கு	முருகோனே. (அ)

(56)

தந்ததனன தனன தனனதன
 தந்ததனன தனன தனனதன
 தந்ததனன தனன தனனதன——தனதரன.

சின்மைகிழ	வினினை	னெனைவருதி
பந்தமகல	வருளே	பெருகருதி
மந்தரகிரி	தகைகவே	னருமைசெறி—மருகோனே
சென்றுபரிசி	னுடனே	யசுரருட
நின்றுபொருதி	யுடலே	சித்திவிழ
கொன்றுகணம	தனிவே	பொருதுபுய—சிறலோனே
விந்தையுடைய	குமரா	மதுரகவி
சந்தமழைபொ	ழியவே	யுனதுதயை
சந்தமடை	வுடனே	புரியுமயி—லுடையோனே
தங்குபொருளு	தவியே	தகைமைபெற
வின்குதிருவு	முறவே	தருமகிமை
தந்தனதன	வெனவா	டியபரம—னொருபாலா
சிந்திடுகுரு	தியுமே	சிரமெழவு
நொந்திடவய	னையுமே	பிடிணவதி
மந்திரமத	னையுமே	யுணரவிடு—குருநாதா
சொன்னமறைமு	னிவனே	பொதியமலை
தன்னிலரிய	தவமே	புரிபொழுதி
லுன்னுகமிழ	முதமே	தருமரிய—குமரோனே
முந்தவுத்தி	யெழுமே	சுவறமலை
சிந்திடவிடு	வடிவே	நொடியதனி
லந்தரசுர	ரறவோ	ரடிபரவு—மெழிலோனே
கந்தசரவ	ணபவா	கருதுமர
விந்தமலர	டியின	யுவகையுட
னெந்தையினிய	கதிர்கா	மயிதி லுறை—முருகோனே. (கூ)

(57)

வண்ணச்சந்தம்.

இராகம்—இந்துஸ்தான்தோடி.

தாளம்—ரூபகம்.

முருககங்கையணிந்தவன்மகனே சிறந்துள
 முருகபொங்குகடல்தனில்சுகமே துயின்றொரு
 சிங்கமாகியி ரண்யனானவ
 னங்கமேவிபி முந்தமாயவ

மாமலைக்கிழ வோனமர்தரு
வாகையைத்தரி தீரயந்துத
விபந்நேரமே யெனக்கு நீருமே

பெருகுசுந்கனை யுந்தனம்புயமே செறிந்திடு
புனிதவென்றும ரும்பயன்றருமே பொனின்கழ

வெந்தநேரமு மைந்தனாணுமி
சைந்துச்சைவபொ ருந்தவேயகி
கோரமெத்திய தாகவிளங்குவி
கிராதமுற்றிய மோகமலங்களை
களும்போகவே யளிக்க வாருமே

முருகுசங்குடம்பணிந்தவனே முகல்வனு
மமுதமென்னும ரும்பொருள்களையே யறிந்திட

வென்றுசாஸிய தந்தைகேளென
சொன்னமேதகு செல்வசூனை
யேகனைக்கிரை யாகநெடுந்திர
ளாகிவக்கிர சேனைமுடிந்திட
செயும்மாசிலா மகக்வ மானவா

கருதுநெஞ்சின நெந்தையுந்தனையே கனந்திக
முலகுபொங்குபு கழ்நிறைந்திடவே செய்க்குற

வள்ளிநாயகி தன்னையேதிரு
வுள்ளநாடியு வந்ததேடிய
வானவர்க்குப காரமிகுந்தகு
ணைநித்தலு நாடமகிழ்தரு
கதிர்காம மேவுசுந்தர வேலவா.

(க.)

58)

வேறு வண்ணச்சந்தம்.

இராகம்—புன்னாகவராளி,

தாளம்—சாப்பு.

தாதவீழும்மலரா—னரி—தானுமறிந்திலரா—கிய

தானமோனவு தாரநானவ

நீதனாமிதி போதகைய

தானுடைசெஞ்சடையோ-னொரு-மானுமையும்முடையோ-னருள்

பாலவேலவ நீலமாமயி

லேறிவாகுகு நேதயாதிதி

தீதறுசுந்தைதரா—யுணை—மேவுறவெந்தைவரா—யரு
 டனநாதவ ரோதயாகன
 மானதீவினை தீரையா
 தீரணை யெணையுனடி சேரையா.

மா துணையுண்டனையே—குற—மா துணையண்டினையே—விரு
 வேகமாமத யானையாகிய
 மாபயேர்தர மேவவேகிய

மேதகுசெவ்வனையே—நித—மோ துதநவ்வினையே—சக
 மேழுமேழுறு சீவராமவ
 ரேகமாயடி பேணிநாடிடு

மேவியவண்டரையே—துன்—மாவியதுண்பரையே—டுடு
 வேவினாலவ ராவிதானதி
 வேகமாகவு மேகவே
 நாளுமே சூருனடி சாரவே.

சீதடுடுங்குழரா—ருப—யோகமுறுங்கழலா—ருய
 நேவயானைய ரோடுமாகக
 மாகவேதகை தாவிநீடுறு

கோமளசுந்தரா—ருணு—மாவிடகந்தரா—கிப
 தேவதேவனு சாவியோடுமென
 வாசுமாமறை தானுமோதிய

சேமமுவந்தினியே—தரு—வாயிதமுங்கனியே—சுவை
 யுறுமாறுப தேசமேசெய
 நீயுளாயொரு நாதனே
 நேரவே வருகமுரு கையனே.

போதமுறுந்ததியே—நல—மீயவருந்ததியே—வினை
 யாலுநாயடி பேனுநாநில
 மீதிலேயுறு தீதுதானற

பாசுபதந்தருவா—ருய—வேசுகமுந்தருவா—றமை
 நாடினாருறு பாவமீறிவ
 ராமலேகதி தானுமேதரு

பூவினமும்புகழே—செயி—பாவினமுந்திகழே—தரு
 போதுநீமன தாகியேயரு
 ளீசுவாயுற நாணுமே
 ஞாலமே பரவுகதி ரேசனே.

வேறு வண்ணச்சந்தம்.

இராகம்—காதநமக்கிரியை.

தாளம்—ஆதி.

பூதலத்திலுற்றநித்ய சாதனப்ரசித்தியற்ற
காரணக்தைவிட்டனித்ய காரியத்தையொட்டிமிக்க

பழிப்புற வெந்துபல நிழிப்புற நொந்துபெரு
வகைக்கில முண்டுசின வனப்புவி யென்றுகெரு

வாகநிக மேபுகுத லாகிவன
மாகுலகி வேமிகுதி யாமதுர
மொப்புசுவையுறு.

பூவினத்தினைப்பழித்த மாமுகத்தினைப்படைத்த
பாவைதக்கபட்சணத்தி லாவலுற்றதிற்கனத்து

மகப்பெறு வும்வாவு முனைத்தின மும்நினைவு
எனக்குறு தல்சிறிது மிலைக்கன சம்மரிய

தானபொரு ளாசையுட னேடியுள்
தேயிலல வாமிலது வேயுளது
வொத்தபிசுபேசி,

பாவவெட்கமற்றுபுத்தி தானுமெற்றெனைப்பிடித்த
நோயுகுத்துடற்பதைக்க வேமருத்தினைக்கசத்து

நடக்கவு நின்றுதனி கிடக்கவு மின்றியினி
திருக்கவு மொன்றுமுடி வெடுக்கவு மல்லதுட

லேயெனைவி டாதுதுய ரேதருதை
போவெனவு நான்லறி டர்வருளை

ரித்தமெனை நாடிவரவே தயவதுபுரி வேலவர்:

சீதனத்துகிற்பெருத்த போதனத்தினிற்சிறக்க
வேதனத்தினுற்பயத்த மாதனப்ரசித்தசத்வ

முறத்தின மும்மிலகு துரைத்தன ரும்புகழ
மிகத்தரு மருதையு முனைத்தின மும்நினைவு

மேவிவழு வாமலிரு காலினடி
சாருவழி பாடுறவு மேயருளு
முத்தமகுணை;

சேதனப்பொருட்கணிற்ற சேதனப்பொருட்கணித்து
 கோதறச்சகத்தெனக்கு நேருறப்பலப்பலத்த
 ருணத்திலெழுந்துமுன மிணக்கமுடன்வரவுந்
 தணத்தண வென்றுனது மிகச்சிறு தண்டையொடு
 காலிலுள நூபுரமு மேலிசைக
 டாவவளி தேவமக ளோடுதரி-சித்திடுவகை யாக,
 ஞானமுற்றுவித்துவத்து ளானசற்குணத்தைகயொத்த
 தானவற்புகத்தைசுத்த மோனவிற்பனத்திலத்து
 விதத்திவ முஞ்செறிய மனச்சின முந்தொலைய
 பவப்பிணி யுஞ்சிறிய கவர்ச்சிக ளும்மொழிய
 மோகவலை மாகமலை பாகவலை
 யாதிலை யாறுதலை தாகுதலை
 பொத்தவடி யேனுமடை வேனுன தடிமல சேசநா.

காதலிற்றடித்துநிற்க மாயையைப்புணர்த்தலுற்ற
 காசிபத்தவத்தனுக்கு மாவினைப்பயத்துதித்த
 கனத்தக யம்முகனோ பெத்மனு சிங்கனுறு
 திறற்பெரி தும்முடைய சுரப்பெணை னும்மிவரு
 மேவலுவி னுலதிக கோரமுறு
 மாறுசெய வேமனதி லேநினைவு-முற்றுடனு னாடி,
 தாவலுற்றிடக்கனத்த தேவருட்கிடப்பயத்தி
 னுலயித்தெதிர்த்திடப்பெ ருதுசித்தமெத்தினத்து
 யரத்திலி ருந்தவரு முரத்தையொழிந்தவரும்
 புரத்திலொழிந்தவரு மயக்கமடைந்தவரு
 மானபல மாதுயர மேயடைய
 வேயிதையு மாரவனி மீதினிச-கிப்பதென வேகி,
 தீக்கற்றவித்தலொத்த மாதனைச்செயற்றொடுத்த
 வேமிசூத்ததற்குவப்ப நீரெனச்சொலச்செவித்து
 வடைக்கல மென்றசுர ருடைத்திற முந்திகமு
 வனக்கிடை கண்டுமன மிகுத்துள வன்புடனு
 மேயவர வாவுகிற தேதருது
 மோலமதி டாமலிரு தேவசொன
 வத்திறம தானவுரை கூறி பகைவவையு நாடியே.

வாதமிக்கவத்தினித்த தோளருக்குவப்பசித்ர
 வேலெடுத்திற்றொருத்தி யோலமிட்டுடற்பதைப்ப
 ரெயிப்பட ின்றுகெறு விதத்துட னும்வரும
 சுரப்பொடி செய்தஜப முறப்பெரி தும்புகழ
 வானவரு மானவரு மேனவரு
 மாதவரு மாநிலரு மானபல-பத்தாடி பேண,

வாகைபெற்றுளத்தகத்தி லேமித்துவப்புமெத்த
 வாகுறக்குறக்குடிக்கு ளேகிடக்கருத்ததிக்க
 வனத்திலெ முந்துவர வுனைக்குற வர்கெரிவ
 ரொனக்கடி தில்நினைவு றவப்பொழு துக்கிழவ
 னானவடி. வேலவனி னுவலின
 லேயரிவை கூறரிய வாயினமை-கட்புலனி னடி,

தேறலைப்பழித்தினித்த மானினைப்பிரித்திருத்த
 லேமனத்திசைத்திடப்பெ றுதெனக்குறித்துநித்த
 மவட்கித முந்தருவ னெனத்திந வுள்ளமதி
 லிசைத்திட வுங்கதிரை ஈலைச்சிக ரம்மதனி
 லேவமுவி லாமலுறை யாறுமுக
 வாகருணை மேவடிய ரேவருடு
 பத்மபத நானடைய வீயு சரவணப வாகமோ. (௩)

(60)

மங்களம்.

இராகம்—சங்கராபரணம்.

தாளம்—ஆதி.

(என்னடி முழுகிப்போச்சுது என்ற வர்ணமெட்டு)

பல்லவி.

மங்கள மங்கள மங்களம்—மகிழ்ந்துநிதம்

மங்கள மங்கள மங்களம்.

அனுபல்லவி

அங்குச பாசமேந்து மைங்கரனார் தமக்கும்

திங்க ளாவணிந்த சிவனார் திருவடிக்கும் ... மங்.

சரணங்கள்.

க. மங்கையபி ராம வல்லிக்கும்—முத்தமிழ்ச்செல்வி
 மாசில்சரஸ் வதிதே விக்கும்
 பொங்குகடல் மீகிற்றறையில் பூம்புயல்வண் ணனாருக்கும்
 பங்கயத்துறை தேவிக்கும் பண்ணவர் முனிவருக்கும்—மங்.

உ. கன்னிவள்ளி தெய்வ மாதூடன்—கதிர்காமம்வாழ்
 கார்த்திகேயக் கந்த நாதர்க்கும்
 சென்னிதுணித் தோன்றக்கன் சிரங்கிள்ளி னேனயனார்
 மன்னுசிவ பாலருக்கும் மாமறை நாலுக்கும் ... மங்.

ங. பாடினார் படிப்போர் கேட்போர்க்கும்—பழுதில்லாதே
 பாநிலவு சூழல கிலே
 நாடிய பொருள்கைகூடி நீடுறநல் வாழ்வெய்தியே
 தேடரிய பாதமலர் சேவித் திருப்பரென்றும் ... மங்.

கபம்—கபம்—கபம்.

சம்பூரணம்.